

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ผลของโปรแกรมการจัดการตนเองต่อคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยภาวะหัวใจล้มเหลว

ผู้เขียน นางสาวศิริวรรณ ตั้งวิจิตรสกุล

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร. พิภพ บุญช่วง	ประธานกรรมการ
อาจารย์ ดร. ประทุม สร้อยวงศ์	กรรมการ

บทคัดย่อ

ภาวะหัวใจล้มเหลว เป็นความเจ็บป่วยเรื้อรังที่มีการดำเนินของโรคอย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยภาวะหัวใจล้มเหลว ผู้ป่วยจำเป็นต้องดูแลสุขภาพของตนเองให้เหมาะสมกับโรค เพื่อป้องกันและชะลอความเสื่อมของหัวใจ ควบคุมอาการของโรค และเพิ่มความสามารถในการทำหน้าที่ของผู้ป่วย การวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการจัดการตนเองต่อคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยภาวะหัวใจล้มเหลว กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยภาวะหัวใจล้มเหลวที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ ตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2549 เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 30 ราย แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองกลุ่มละ 15 ราย กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการจัดการตนเอง กลุ่มควบคุมได้รับการพยาบาลตามปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) โปรแกรมการจัดการตนเองสำหรับผู้ป่วยภาวะหัวใจล้มเหลว ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การให้ความรู้เรื่องโรค การฝึกปฏิบัติการจัดการตนเอง และการประเมินผล 2) แบบรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล และ แบบวัดเฉพาะโรคหัวใจล้มเหลวมินิโซต้าของ เรคเตอร์, คูโบ, และ โคห์น (1987) ที่แปลเป็นภาษาไทยโดย กฤติกา ชูดวงษ์ (2547) การหาความตรงตามเนื้อหาของโปรแกรมการจัดการตนเอง โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน และนำไปทดลองใช้กับผู้ป่วยภาวะหัวใจล้มเหลวจำนวน 3 ราย การหาความเชื่อมั่นของแบบวัดเฉพาะโรคหัวใจล้มเหลวมินิโซต้า โดยวิเคราะห์หา

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ
บรรยาย สถิติทดสอบค่าทีชนิด 2 กลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน และสถิติทดสอบค่าทีชนิด 2 กลุ่มที่เป็น
อิสระต่อกัน

ผลการศึกษารังนี้พบว่า

1. คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยภาวะหัวใจล้มเหลวภายหลังได้รับโปรแกรมการจัดการตนเอง
ดีกว่าก่อนได้รับ โปรแกรมการจัดการตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยภาวะหัวใจล้มเหลวกลุ่มทดลองภายหลังจากได้รับ โปรแกรม
การจัดการตนเอง ดีกว่าคุณภาพชีวิตของกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผลการศึกษารังนี้แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการจัดการตนเองสำหรับผู้ป่วยภาวะหัวใจ
ล้มเหลวทำให้คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยภาวะหัวใจล้มเหลวดีขึ้น จึงควรนำโปรแกรมการจัดการตนเอง
ไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติกรพยาบาลต่อไป

Thesis Title Effect of Self-management Program on Quality of Life Among Heart Failure Patients

Author Miss Siriwan Tangwichitsakun

Degree Master of Nursing Science (Adult Nursing)

Thesis Advisory Committee

Associate Professor Dr. Pikul Boonchuang Chairperson

Lecturer Dr. Pratum Soivong Member

ABSTRACT

Heart failure is a chronic condition and progressive disorder that effects the quality of life of heart failure patients. The patients need to take appropriate care of themselves to prevent and slow down the degeneration of the heart, control the symptoms, and enhance their functional ability. The purpose of this quasi-experimental research was to examine the effect of a self-management program on the quality of life among heart failure patients. Study samples were heart failure patients admitted to the medical wards at Maharaj Nakorn Chiang Mai hospital during March to December 2006. Thirty subjects were purposively selected and assigned to either the control or experimental group, 15 in each. Subjects in the experimental group received a self-management program whereas those in the control group received conventional care. The research instruments composed of 1) The Self-management Program that consisted of 3 steps including education about disease, self-management practice, and evaluation 2) Data collecting form consisted of Demographic Data Recording Form, and The Minnesota Living with Heart Failure Questionnaire by Rector, Kubo, and Cohn (1987), which was translated into Thai by Chunnawong (2004). The content validity of the Self-management Program was approved by 5 experts and tested on 3 heart failure patients. The reliability of the Minnesota Living with Heart

Failure Questionnaire was obtained using Cronbach's alpha coefficient with the value of 0.95.

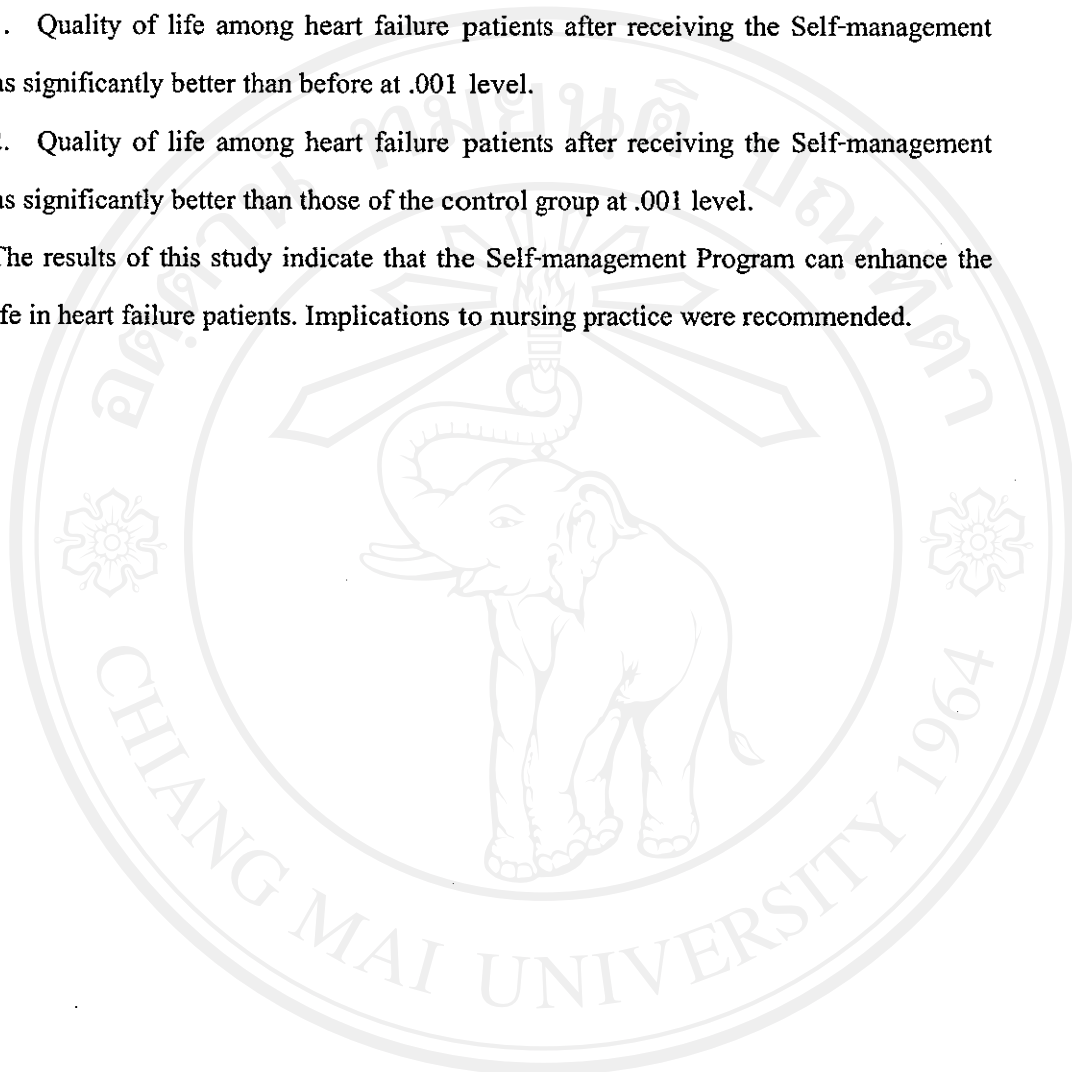
Data were analyzed by using descriptive statistics, dependent t-test, and independent t-test.

The results of this study revealed that:

1. Quality of life among heart failure patients after receiving the Self-management Program was significantly better than before at .001 level.

2. Quality of life among heart failure patients after receiving the Self-management Program was significantly better than those of the control group at .001 level.

The results of this study indicate that the Self-management Program can enhance the quality of life in heart failure patients. Implications to nursing practice were recommended.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved